

На піску — невипряжені коні;
Слід іржавий од німецьких мін.
І хлопчина з раною на скроні,
У якого взяв я карабін...

Лік боям я загубив опісля,
І смертям, і ранам втратив лік:
Хоронив товаришів на Віслі,
Форсував немало інших рік...

Тільки довго бачив після того:
У рідкім сосновому ліску
На повозці — хлопця молодого
І забитих коней на піску.

Із циклу «Рядки з плацдарму»

1967—1969

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.